

BÁNFFY FARKAS SZERINT AZ EU FÓRUMAIN SENKI NEM VONJA FELELŐSSÉGRE BUKARESTET A RESTITÚCIÓ AKADÁLYOZÁSA MIATT

Egyenlőtlen harc az örökösök és Románia között

„Amíg Brüsszel messze van és alkalmatlan bármit végrehajtani, addig a sajtó és a hivatalok számára azt hazudik a román állam, amit szeretne” – jelentette ki a Krónikának a romániai restitúciós folyamat kapcsán báró Bánffy Farkas. Az erdélyi nemesi család elkobzott javainak visszaszolgáltatása érdekében számos pert folytató, a Fehér megyei Fugadon élő Bánffy-örökös szerint ezen a téren nem változott a román hatóságok hozzáállása, a maga módján minden egyes hivatal megpróbálja akadályozni a restitúciós folyamatot.

» PÁP MELINDA

– Maros megyében a prefektúra 17 év pereskedés után nemrég elrendelte a birtokba helyezést a Bánffy család számára 2200 hektár erdő esetében. Ön az erdélyi arisztokrata család másik ága tagjaként több restitúciós pert folytat, és ismeri a román hatóságokkal szembeni küzdelmet. Mennyire értékel előrelépésnek a Maros megyei kormányhivatal döntését?

– Minden ügy egyedi ügy. Láttam már olyat is, hogy valakinek visszaadták és utána ismét elvették a területét. Nekem is vannak olyan területeim, melyeket visszakaptunk, majd utána ismét elvették, és olyat is tudok, akiknek visszaadták, birtokba helyezték, és utána nem hagyták, hogy gazdálkodjon rajta. Olyat is láttunk, hogy a prefektúra felszólította az illetékeseket: helyezzenek birtokba valakit, de ez soha nem történt meg. És olyat is, hogy bíróságon nyertek meg emberek területeket, és utána soha nem tudtak rajtuk gazdálkodni. A román bürokráciának számtalan útvesztője van még. Örülök, ha bárkinek sikerül megtenni egy lépést az összesen ezer lépésből, amíg elérkezik odáig, hogy használni tud egy területet, amit visszakapott, de szerintem itt nagyobb hír lett kreálva, mint amekkorára az erőlépés. Bár minden egyes lépés előrelépés.

– Korábban úgy értékelte, hogy Romániában „államilag blokkolva van” a restitúciós folyamat. Ezek szerint a Maros megyei döntés ellenére sem változott a helyzet?

– Egyáltalán nem mondhatom azt, hogy változott volna a helyzet. Nekem is számtalan olyan perem van még mindig, ahol a helyi polgármes-

ter a telekelést akadályozza, vagy megtagadja a nullás adóigazolás kiadását, mert anélkül nem tudunk haladni. Vagy esetleg különböző, 150 évvel ezelőtti térképekre hivatkozva nem fogadja el a telekelés rajzait, miközben ők már kimérték egyszer. Olyanokat is tudunk, akiket birtokba kellene helyezni. A Maros megyei prefektúra már tíz éve felszólított egy települést és erdészetet, hogy helyezzenek birtokba minket, ennek ellenére most a harmadik perünket indítjuk a kieső haszon fedezésére. Azt gondolom, hogy amíg Brüsszel messze van és alkalmatlan bármit végrehajtani, addig a sajtó számára és az európai hivatalok számára azt hazudik a román állam, amit szeretne. Senki nem fogja felelősségre vonni emiatt, ez senki másnak nem érdeke. Megértem őket, mert igazából a nagy nemzeti érdeküket védik, mi pedig megpróbáljuk a saját magántulajdonunkat védeni. Kicsit egyenlőtlenek az erőviszonyok, de mindig elhiszük, hogy van még remény.

– Értsem úgy, hogy a román állam minden egyes hivatalt felhasznál arra, hogy akadályozza a restitúciós folyamatot?

– Természetesen. De ez teljesen érthető: mások az érdekeik, mint nekünk. Inkább az a probléma, hogy a Romsilva állami erdészet által kezelt állami területek teljes éves profitja pár lej, ami nevetséges, miközben a magánerdészetek a magántulajdonban lévő erdőkből jelentős profitot termelnek. Van egy borzalmas problémája a román államnak: soha nincs elég pénze, miközben mi azt látjuk, hogy adott területek után több adót szedhetnének be és több hasznot tudnának húzni, mint amennyi profitot ők képesek gyártani. Így ez Románia szempontjából is rossz.

– Romániában jelentős problémának tekintik az illegális erdőkitermelést is. Önöket örökösökként mennyire érinti ez a jelenség? Amikor visszakapják, milyen mértékben vannak kiaknázva az erdőterületeik?

– Nem értek egyet azzal, hogy óriási probléma az illegális erdőkitermelés. Azt gondolom, hogy ez egy politikai és gazdasági érdekek miatt felpumpált kijelentés a sajtóban és a közönségi médiában. Ha Romániában az illegális fakitermelés húsz éve száz százalék volt, akkor most öt százalékon áll. Az országnak hivatalosan 6 millió hektár erdője van, gyakorlatilag 7 millió. Ahogy a futballhoz, egészségügyhöz, oktatáshoz, úgy az erdészethez is kezd mindenki érteni.

FOTÓ: PINTI ATTILA

Bánffy Farkas szerint nem változott a helyzet, a hatóságok akadályt gördítenek a restitúció útjába

De nincs akkora illegális fakitermelés Romániában, mint amekkorát állítanak. Sajnos ez egy téves kijelentés: bárki lát egy csutakot, rögtön közli, hogy illegálisan vágták ki. Nem, az erdőgazdálkodás arról szól, hogy a fát kitermeljük, és gazdasági hasznot hajtunk belőle, amiből újra tudunk erdőt kezelni. Attól, hogy kivágunk egy fát, az még nem falopás, de sajnos ezt a laikusok java része nem érti, és azt mondják: fát lopnak. Nem, nincs akkora probléma, nagyon kevés helyen van olyan jól lekövetett és ellenőrzött rendszer, mint amilyen jelenleg van Romániában. Sajnos már a gazdálkodásnak a logikus gyakorlati megoldásai veszélybe kerülnek azért, mert túlzott a védelem. Természetesen vannak gazemberek, de manapság nem ez a jellemző.

– Korábban felmerült lehetőségként, hogy nagyapja, Bánffy Dániel öröksége ügyében az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordulnak, hogy rendezzék a román állammal fennálló vagyoni vitájukat. Megkeresték az európai igazságszolgáltatási intézményt?

– Mi fordultunk már Strasbourghoz, és mindig érdekes, amikor Strasbourgban egy román bíró válaszol a Romániából beadott kérésre. Belügynek tekintik, hogy ez az ország belügye, és nem tartozik az európai bíróságra. Nagypapunkat jelenleg háborús bűnösnek tartják számon Romániában, amit megfellebbezünk, már csak azért is, mert anno mindenki azt állította, hogy az adott cselekedet – ami egy beszéd megtartása volt – nem ő követte el, hanem egy másik illető. Ő több mint valószínűleg az országban sem volt akkor, de az 1952-es sztálini korban valamit kellett tenni a nagyapánkkal. Most felülbíráljuk a

döntést, és ha sikerül egy normális irányba vinni, akkor természetesen továbbra is folytatjuk a pereskedéseket. 2008-ban már ott tartottunk, hogy 9800 hektár területet kaptunk vissza, de utána soha nem tudunk rajta gazdálkodni, hiába nyertünk a bíróságon. Visszatérve a Maros megyei döntésre: sok sikert, jó munkát kívánunk mindenkinek, de ebből a kalácsból annyira könnyen nem lehet enni, mert csak a receptet kapták meg hozzá.

– Egy korábbi interjúban úgy nyilatkozott: a román állam „nemzetpolitikai érdeknek” tekinti, hogy ne szolgáltatson vissza méretes földterületeket magyar nemzetiségű személyeknek Romániában, és a korrupcióellenes ügyészséget (DNA) is akadályozó tényezőként használja ebben. Ezen a téren lát-e változást?

– Ezt teljes mértékben továbbra is fenntartom. De a világ összes országa azt szeretné, ha saját nemzetiségű polgárai lennének a saját földterületeinek a tulajdonosai. Ebben nem egyedi Románia. Magyarország sem adná oda a Habsburg-hatalomra hivatkozva az osztrákoknak a Bakonyt, és Európa számos országában indíthatunk még vitákat arról, hogy melyik területet a történelem mely adott évtizedére hivatkozva lehetne a szomszédos országtól megszerezni. Nem kell messzire menjünk, elég, ha a Balkánon körülnézünk. Természetes, hogy Románia azt szeretné, ha román nemzetiségűek lennének a tulajdonosok, Magyarország meg azt, ha magyar nemzetiségűek lennének. Reméljük, hogy az államközi tárgyalásokon erről lehet majd beszélgetni.

» **A Maros megyei prefektúra már tíz éve felszólított egy települést és erdészetet, hogy helyezzenek birtokba minket, ennek ellenére most a harmadik perünket indítjuk a kieső haszon fedezésére.**

Sebességkorlátozások a Királyhágón javítási munkálatok miatt

A magyar–román határt Kolozsvárral összekötő 1-es számú országút – E60-as európai főút – mintegy 200 méteres szakaszán három-négy napig végeznek felújítási munkálatokat, miután több helyen repedések keletkeztek az aszfaltburkolatban földcsuszamlás miatt; egyes szakaszokon

korlátozzák a sebességet. A munkák hétfőn kezdődtek. Traian Bulzan, a romániai országutak karbantartásáért felelős társaság Bihar megyei területi igazgatója az Ebihoreanul hírportálnak elmondta, a forgalmas útszakasznak a Királyhágón található 200 méteres szakaszán rendszere-

sen jelentkeznek problémák, miután az országút egy évtizeddel ezelőtti felújítása során rosszul oldották meg az alapozást. Ezért a hegyekből lezúduló esővíz rendszeresen kimossa az aszfaltburkolatot, vagy földcsuszamlást idéz elő a környéken. Az útiügyi vállalat készített egy tervet a prob-

» **A Királyhágón található 200 méteres szakaszon rendszeresen jelentkeznek problémák.**

léma orvoslására, ám ennek költségei elérnék a 20 millió lejt. Az igazgató szerint mivel az 1-es számú országút Románia egyik legfontosabb útvonala, megpróbálnak uniós alapokból forráshoz jutni a munkálatokra, de ez legkorábban jövőre történhet meg. (Krónika)